

[Poul Møller.]

ikke forbruget viger, 250 mill. kr. Da han ønsker lovforslagene gennemført nu med ikrafttræden inden den 15. februar, får han altså inden den 1. april 1964 allerede nogle penge til dækning. Det vil sige, at i perioden indtil den 1. april 1965 vil den højtærede finansminister få 280 mill. kr. ind i ekstraindtægter, som motiveres med en udgiftsforhøjelse på 190 mill. kr., altså sikrer han sig 90 mill. kr. i overskud i alle tilfælde ved den transaktion, som det høje folketing skal vedtage efter finansministerens ønske. Dette bekræfter det synspunkt, som oppositionen mange gange har anført, at når staten skal regulere og dirigere den slags ting, er der ligesom lidt mere i den hånd, der tager, end i hånden, der giver.

Men skulle det nu for at dække 190 mill. kr. være nødvendigt at skride til foranstaltninger, som indbringer 280 mill. kr.? Vi har jo med et meget, meget stort statsbudget at gøre nu. Tænker man sig, at de forslag, der her er fremsat, bliver forkastet — hvad jeg håber de gør, og hvad de måske gør — så har vi uden disse forslag 12.000 mill. kr. i statsindtægter i det kommende år; 12.000 mill. kr., det er statens budget! Det beløb, det drejer sig om at dække, 190 mill. kr., er ca. 1½ pct. af statsindkomsterne. Der må da være fantasi til rådighed i det høje ministerium til at kunne klare dette problem uden forhøjelse af afgiftssatserne.

Jeg vil gerne i denne forbindelse gøre en enkelt bemærkning for at illustrere den statsøkonomiske udvikling, vi er inde i. Jeg har nævnt, at budgettet for det kommende år har et indtægtsbeløb på 12.000 mill. kr. Jeg kan til sammenligning nævne, at i året 1960-61 — det år, hvori vi sidst afholdt folketingsvalg — var statsbudgettets indtægter på 6.225 mill. kr. Det er altså lykkedes inden for en enkelt valgperiode at forhøje statens indtægter med ca. 6.000 mill. kr., eller at fordoble dem inden for 4 år. Jeg tror, disse tal klart belyser, hvor stærkt statsudgifterne og statsindtægterne er ved at svulme op, og hvordan de nu nærmer sig eller passerer den tidligere grænse, vi havde, hvor de lagde beslag på 25-26-27 pct. af nationalproduktet.

Jeg har gerne villet sige dette, fordi jeg tror, at det kunne være muligt inden for

disse 12.000 mill. kr. at afholde de udgifter, der her er tale om. Vi må jo ikke glemme, at en hel del af statens indtægter stiger automatisk i takt med de lønstigninger, der finder sted rundt omkring i erhvervslivet og inden for statens egen sektor, som man kalder det med et fint ord. Den højtærede finansminister har regnet med, at hans forbrugsafgifter, told- og omsætningsafgifter uden disse forslag vil stige med 160 mill. kr. mere, end han regnede med i november. Fra november indtil midten af februar er man nu nået frem til et præcisere skøn, hvorefter told- og forbrugsafgifterne i det kommende finansår uden afgiftsforhøjelser vil give 160 mill. kr. mere, end man skønnede i efteråret. Vi er altså her ved at slæbe os meget stærkt ind på de 190 mill. kr.

Den anden store indtægtspost for staten er jo indkomstskatterne. Under udvalgsarbejdet er der på vor og venstres begæring foretaget stikprøvevis undersøgelse i 15 kommuner af, hvad selvangivelserne siger om indkomstskatterne i det kommende finansår. Denne undersøgelse viser efter finansministerens oplysninger, at finanslovforslagets skøn fra november ligger i underkanten, og man regner her med, at det kan forhøjes med omkring 1 pct. 1 pct. mere indtægtsstigning, end man regnede med i november, vil give i indkomstskat til staten ca. 60 mill. kr. mere end ifølge finanslovs-kønnet. Det vil sige, hvis vi skal skønne realistisk i dag, at staten uden disse afgiftsforhøjelser vil få en indtægtsstigning på 220 mill. kr. mere, end man regnede med i november. Man motiverer de foreslåede afgiftsforhøjelser med, at man har fået nogle udgiftsstigninger, som man ikke regnede med, på 190 mill. kr., men til dækning af dem vil der altså være indtægter, man heller ikke har regnet med, på 220 mill. kr., således at der herigennem skulle være fuldstændig dækning for de 190 mill. kr.

Hvis den højtærede finansminister siger, at han ikke tør bygge på disse 15 kommuner, burde han have ventet med at fremsætte forslag, indtil han havde fået indberetninger fra kommunerne om indtægterne og dermed en sikrere viden om statens indtægter for det kommende finansår. Tidspunktet for forhandling af disse forslag havde ikke og burde ikke have været her